יום ו', כ"ח בתשרי תשס"ד (24 באוקטובר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

המשך וסיום הדברים משיעורו של **הרב מרדכי אלון** על פרשת **"בראשית"**:

כאן בדיוק נפל חוה לפח שטמן לה הנחש. זו היתה גאונותו, וזו היתה חולשתה. כאן החלה **המהפכה העולמית הראשונה**.

והנחש – "הוא השטן, הוא היצר הרע" – ידע את אשר נאמר. כאשר תיאר לאישה את האלוקים כמי שרק אוסר על האדם הכל – **"לא תאכל מכל עץ הגן"**, ביקש בעצם להפוך את האלוקים מ- **ה' אלוקים** – המתהלך בגן העדן ביחד עם האדם וקשור ל**כל** היבטי חייו, ל**אלוקים** המנוכר והמאיים, השמח לראות את האדם בחולשותיו ומונע ממנו את כל זרימת החיים. (**"כי יודע אלוקים כי ביום אכלכם ונפקחו עיניכם..."**)

בלשון ימֵינו, אומר הנחש לחוה בערך כך: "נכון שאלוקים אוסר עליכם את הכל? נכון שאלוקים מתערב בחייכם, מגביל אתכם, חוסם את רצונותיכם? נכון, חוה, ש"קשה להיות יהודי"? " והאשה, **"אם כל חי"**, במקום שתשיב לו: "אלוקים זה, הוא שבראנו, הוא שציונו לאכול את הראוי לנו, ואסר עלינו את מה שאיננו ראוי לנו, הוא שציונו "אכול תאכל" מכל עצי הגן; אך כדי שנהיה זוכרים אותו תמיד ויהיה עול יוצרנו עלינו – נאסרנו על-ידו באכילת עץ אחד בלבד – "הדעת טוב ורע"; במקום זה, נופלת האשה במלכודתו של הנחש ומאשרת את היות האלוקים לגביה אך ורק למערכת של איסורים והגבלות: - **"...מפרי עץ הגן נאכל. ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלוקים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמותון."** [בראשית ג' 3-2]

כאילו אמרה: מפרי עץ הגן – **נאכל** – כי אנחנו בני אדם (או אולי: "כי אפילו שאנחנו דתיים, בכל-זאת אנחנו נורמליים, לא הכל אסור..."). ומפרי העץ אשר בתוך הגן, **לא נאכל** – כי אמר אלוקים. (או אולי: "כי אנחנו דתיים, אבל זה לא נורא כמו שזה נראה...")

נדמה, כי ברגע זה – חלה המהפכה האמונית הקשה ביותר בעולם! (וזו המהפכה, שכזכור, כולנו חלק ממנה). עד אותו הרגע הסתובבו בעולם האיש והאשה ערומים, כמות שהם, טבעיים, ללא זיופים, מסתובבים לרוח היום בתוך עצי הגן בהרמוניה מלאה בין האדם לבין כל הנברא ולבין אלוקיו. זהו עולם של אמונה אדירה שבו האדם חש חיבור מוחלט וטבעי לאלוקים ולבריאה.

בנקודת הזמן הזו מופיע הנחש ובערמתו מצליח להפוך את חוה מ**מאמינה גדולה** ל**דתייה קטנה**. הנחש הצליח ליצור את הקשר – הכמעט מותנה – בין אלוקים לאיסורים, לכפייה, לשלילה. האלוקים המטייל עם האדם בין אילני גן העדן, האלוקים הקיים כל-כך בתוך-תוכיותו של האדם, הדואג לאכילתו ולשתייתו מכאן, ולריסונו מן הרע מכאן, הופך לפתע מאלוקים קיומי, אקזיסטנציאלי, לאלוקים מנוכר, מאיים ורחוק, אוסר ומתיר – ותו לא.

כמה נמוך הוא העולם ה"רוחני" החדש הזה – עולם שבו הופכת האמונה מ"**תורת חיים**" ל"**דת**", יבשה וחסרת תוכן קיומי.

ועבדכם הנאמן שואל, איך אנחנו בונים על העולם הנמוך הזה עולם אמוני גדול...?

=השבת, שבת מברכים: ראש חודש חשון ביום ראשון וביום שני, הבעל"ט=

"עדותיך נֶאֶמְנוּ מאד, לביתך נַאֲוָה קודש, ה' לאורֶך ימים."[תהלים צ"ג 5]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ששי**

כניסת שבת (ב"ש): 16^{38}

יום נעים ושבת שלום!

צאת השבת (ב"ש): 17^{35}

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.